

Publicerad 2024-02-29 08:43 av Spiken

Fyra väggar: Evigt mörker

Lägg mig i marken med ett leende på läpparna
Minns mig som hjälten från berget
Kistans fyra väggar blir mitt hem i oändligheten
Jag skrattar inombords, sista skrattet är mitt
Men minns mig, glöm mig inte
Lägg mig i marken och begrav mig i en bädd av rosor

Mitt liv rann ut i sanden, mitt hjärta drunknade i havet
Säg mig att du känner smärta, se mig utan att gråta
Var stark när jag begravs i jordens kista
Minns leendet på mina läppar
Det enda som i slutändan betyder något för mig
Är att mina barn minns mig, glöm ej

Fyra väggar av trä i ett evigt mörker
Mitt nya hem i oändligheten
Leende, sista skrattet var mitt
Lägger mig till en evig vila
Mitt liv är en trasig klocka
Beger mig till det nya riket
Minns mig som hjälten i era ungdoms dagar

Förlåt mig för all smärta, ni kommer alltid vara mina
För evigt vilandes i en kista, fyra väggar och evigt mörker
Allt som finns kvar efter mig, är minnen
Små bilder i era hjärtan, små minnen av ett förflutet
En fader som älskade er, som fanns där
Fyra väggar i en kista, evigt mörker väntar
Glöm mig inte, låt mig för alltid vara hjälten
Ses när tiden är kommen, puss

Fyra väggar och evigt mörker

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spiken med Poeter.se id #62057 innehar upphovsrätten